

[Kjær Rasmussen.]

valtning af kommunens sociale, sundhedsmæssige og arbejdsmarkedsmæssige anliggender. Ifølge § 7 oprettes et børne- og ungdomsværn, mens det i § 9 siges, at de to skal have en fælles forvaltning. At man i overensstemmelse med socialreformkommissionen foreslår et udvalg, det sociale udvalg, der har den almindelige kompetence begrundes i fremsættelsestalen med følgende, og jeg citerer:

„Herved skulle man samle ansvaret for forvaltningen på et bredt område hos et enkelt udvalg og fremme en koordinering mellem sociale og sundhedsmæssige foranstaltninger og almen bistandsvirksomhed, som der bliver brug for ved oprettelse eller nedlæggelse af arbejdspladser i kommunen.“

Som man ser, er det først og fremmest arbejdsmarkedsmæssige hensyn, der er taget. Disse hensyn er hensyn til at skaffe arbejdsgiveren arbejdskraft og ikke at fremme arbejderens interesse.

Kommissoriets ord om, at administrationsreformen skulle være til gavn for dem, der modtager ydelserne, er ikke nævnt med ét ord i fremsættelsestalen, selv om der dog står en hel del om, at det er væsentligt, at den enkelte kan finde ud af, hvor han skal henvende sig, eller hvor han kan henvende sig. Uanset hvad formål en administration har, er dette selvfølgelig et minimumskrav; men det siger intet om, at det er til gavn for den enkelte, eller at det har været et hovedsynspunkt. Man kan befrygte, at den megen tale om trivsel og tryghed i mange tilfælde vil betyde indpasning i det bestående samfund — skal vi sige det på en anden måde: tilpasning til det bestående samfund.

Under nyordningen vil der være mulighed for, at følelsen af noget diskriminerende ved at besøge et socialkontor fjernes. Vi håber, at det virkelig vil lykkes at få systemet til at arbejde på den måde, at en og samme veluddannede socialmedarbejder kommer til at arbejde med alle de problemer, der opstår i forbindelse med en klient. Det skulle give anderledes muligheder for at koordinere de forskellige former for råd, hjælp og service.

Værdien af den her foreslåede admini-

strative reform er naturligvis tvivlsom, så længe man ikke ved, hvad der skal fyldes i rammerne. Vil hr. Bank-Mikkelsens bange anelser med hensyn til socialstyrelsen f. eks. blive gjort til skamme? Det må man håbe; men det er godt, at vi er blevet gjort opmærksom på problemet, og det er godt, at så mange af ordførerne her i dag har været opmærksom på hans kronik i Politiken. Jeg håber meget, at udvalget, som bliver nedsat, vil gennemanalysere hele denne problematik særdeles grundigt. Vi skulle jo nødig ende dér, hvor et dynamisk område kvæles af centraladministrationen.

Det, jeg her har sagt, kan man så tolke som en blød tilslutning eller en blød afstandtagen fra forslagene. Det er i og for sig os ligegyldigt, hvordan man vil opfatte det. Folketingets selvbestaltede spærreregler forhindrer os i at deltage i udvalgsarbejdet, og på den baggrund vil vi naturligvis i spænding afvente den udvalgsbetænkning, som kommer.

Hanne Reintoft: Det er dristigt af socialministeren at fremlægge forslag til lov om styrelse af sociale og visse samfundsmæssige anliggender på et så spinkelt grundlag som i dag. Det er et urimeligt krav til os andre, at folketinget skal fastlægge den nye sociale administrative struktur uden eller kun med sporadisk kendskab til, hvordan regeringen til sin tid har tænkt sig at udfylde rammerne for denne strukturændring. Det er meget vanskeligt og næppe forsvarligt at arbejde ud fra det foreliggende grundlag, og ministeren udtrykker jo selv i sin forelæggelsestale betænkelighed ved sin fremgangsmåde. Derfor må det foreliggende for mig at se mere betragtes som et oplæg til en debat inden udvalgsarbejdet end som egentlige forslag, og jeg skal i den forbindelse komme med nogle principielle synspunkter, der ganske vist går i en noget anden retning end ministerens.

Vi ønsker en udvidelse af den folkelige indflydelse på og kontrol med socialforvaltningen. Hvad angår administrationen af de store sociale ydelser, ønsker vi at styrke og ikke at svække de folkelige og faglige organisationer. Vores grundholdning er, dels at den nuværende sociale struktur ganske rigtigt er utilfredsstillende, kompliceret og